

Tom Wright

Den store historie Bibel

© ProRex Forlag 2024
www.prorex.dk
6070 Christiansfeld

All rights reserved.

Kopiering må alene ske i henhold til lov om
ophavsret af 14. juni 1995 med efterfølgende ændringer.

Oprindeligt udgivet i England i 2024
af SPCK Group, London EC1N 7RJ
www.spck.org.uk
under titlen "My Big Story Bible"

Tekst © Nicholas Thomas Wright 2024
Illustrationer © Helena Perez Garcia 2024
Kort: Maproom, Thameside Media

Bibelcitater fra Bibelen 2020
© Det Danske Bibelselskab 2020

Oversættelse: Asbjørn Janke Hansen

Sats: Christian Larsen

Trykt hos Dream Colour (Hong Kong) Ltd.
på papir fra bæredygtige skove.

ISBN 978 87 7068 224 4

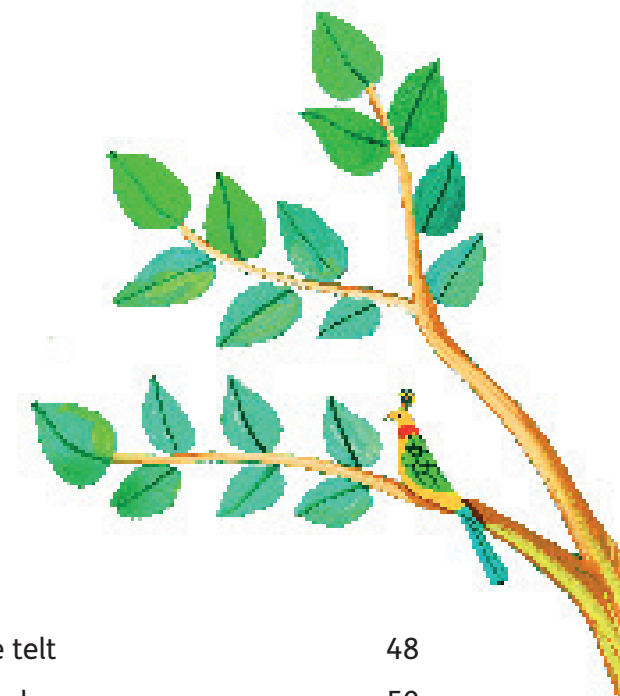
Indhold

Forord

Første del

Guds historier i Det gamle Testamente

Gud skaber verden	2	Guds smukke telt	48
Edens Have	4	Synd og tilgivelse	50
Hvad er et menneske?	6	Jubelår!	52
Verden kører af sporet	8	Folket brokker sig igen	54
Kain og Abel	10	Bileam og æslet, der kunne tale	56
Noa og den store oversvømmelse	12	Løfter og advarsler	58
Det kæmpestore tårn	14	Josva går foran	60
Gud kalder på Abram	16	Erobringen af Jeriko	62
Gud indgår en særlig aftale	18	Modige Gideon	64
Drengen, der næsten døde	20	Stærke Samson	66
En kone til Isak	22	En mand til Ruth	68
Jakob snyder sin far	24	Hannas særlige barn	70
Trappen fra jord til himmel	26	Hvor er Pagtens Ark?	72
Josef – som slave	28	Hvem skal være konge?	74
Josef – den store leder	30	David dræber en kæmpe	76
Babyen i sivene	32	Herren er min hyrde	78
Gud kalder på Moses	34	David flygter	80
Lad mit folk rejse!	36	Guds løfte til David	82
Den første påske	38	David's forfærdelige synd	84
En tur gennem havet	40	Oprør!	86
Vand fra en klippe	42	Verdens klogeste mand	88
På Guds bjerg	44	Livets visdom	90
Aron laver en afgud	46	Det skønne tempel	92

DEN STORE HISTORIE BIBEL er skrevet til 6-10-årige af Tom Wright (N.T. Wright), en af verdens førende teologer. Den indeholder 140 kendte og mindre kendte historier fra både Det gamle og Det nye Testamente.

Bogens farverige og detaljerede illustrationer er udført af den prisbelønnede kunstner Helena Perez Garcia.

En dronning kommer på besøg	94	Daniel og monstrene	116
Riget deles i to	96	Gud lover at redde sit folk	118
Hoseas' advarsel	98	Tjeneren, der lider for folket	120
Elias og Baals profeter	100	Genopbygningen af Jerusalem	122
Elisa hjælper en fjende	102	Hvornår vender Gud tilbage?	124
Esajas får et syn	104	En sang om håb og glæde	126
Gode kong Hizkija	106	Ester redder sit folk	128
Den glemte bog	108	Jonas og den store fisk	130
Gud opgiver templet	110	Løftet om en ny verden	132
Fordrevet!	112	Lovsang til kongernes konge!	134
Daniel og hans venner	114		

Anden del

Guds historier i Det nye Testamente

Zakarias og englen	138	Jesus skaffer mad til mange	170
Maria får besøg af en særlig gæst	140	Jesus og stormen	172
Jesus bliver født!	142	Hvem tror I, jeg er?	174
Gaver til en konge	144	Forvandling!	176
Jesus bliver væk	146	På vej mod Jerusalem	178
Jesus bliver døbt	148	Den venlige fremmede mand	180
Jesus går ud i ørkenen	150	Jesus besøger to søstre	182
Guds rige er her!	152	Jesus velsigner børnene	184
Tolv udvalgte venner	154	Faren, der tilgav	186
Vin til et bryllup	156	Den gode hyrde	188
Jesus helbreder en lam mand	158	Den lille mand i træet	190
Hvad skal vi med sabbatten?	160	Manden, der blev levende igen	192
Jesus underviser om Gud	162	Maria salver Jesus' fødder	194
Jesus helbreder en lille pige	164	Jesus ankommer til Jerusalem	196
Landmanden sår korn	166	Jesus og templet	198
Kvinden ved brønden	168	Døden i vingården	200

Hvis hoved er det?	202	Paulus begynder sin mission	244
Jesus' sidste middag med disciplene	204	Et vigtigt møde	246
Jesus vasker disciplenes fødder	206	Reddet af et jordskælv!	248
I Getsemane Have	208	Kærlighed og håb	250
Jesus bliver forhørt	210	Paulus underviser i Athen	252
Peter benægter at kende Jesus	212	Betydningen af kristen kærlighed	254
Vandringen ud til korset	214	Nyt tempel, nye tanker	256
Jesus bliver korsfæstet	216	Slaven, der løb sin vej	258
Jesus dør og bliver begravet	218	Paulus forklarer Guds plan	260
Jesus står op fra de døde	220	Paulus skaber ballade	262
På vejen til Emmaus	222	Skibbrud!	264
Disciplen, der tvivlede	224	Paulus i Rom	266
Morgenmad på stranden	226	Guds nye aftale	268
Jesus er konge!	228	Visdom til en ny verden	270
Jesus sender Guds hellige Ånd	230	Tillid til Gud	272
Kirken bliver til	232	Gud er kærlighed	274
Stefanus siger det ligeud	234	Johannes' syn af Jesus	276
Filip spreder budskabet	236	En sang alle må synge!	278
På vejen til Damaskus	238	En ny himmel, en ny jord	280
Peter får et syn	240	Jesus, den nye begyndelse	282
Gud redder Peter ud af fængslet	242		

Kort

Fra Egypten til Det forjættede Land	284
Ruten til eksil i Babylon	284
Israel og Juda på Elias' tid	285
Jerusalem på Ny Testaments tid	286
Galilæa, Judæa og Samaria på Jesus' tid	286
Verden på Ny Testaments tid	287
Oversigt over anvendte tekster	288
Fadervor, Velsignelsen	289
Den lille bibel	290

Forord

Jeg blev glad, da jeg blev spurgt om at skrive denne bog, for jeg har ofte siddet med en fornemmelse af, at mange børnebibleer ikke får hele historien med. De udvælger små afsnit fra Det gamle Testamente og måske lidt flere fra Det nye Testamente, men uden forståelse for, hvordan hele det store drama egentlig spiller sammen. Jeg tænker på den store historie, som Bibelen formidler til os om Guds redningsplan for verden. Den er selvfølgelig koncentreret omkring beretningen om Jesus, men den går helt tilbage til skabelsesberetningen i 1. Mosebog og hele vejen igennem til højdepunktet med skabelsen af den nye verden i slutningen af Johannes' Åbenbaring.

En af årsagerne til min begejstring ved at skrive denne bog er, at jeg nu har børnebørn. Når jeg ser dem vokse op og lægger mærke til, hvordan de reagerer på fortællinger, både i kirken og derhjemme, bemærker jeg, at der er mange ting, de ikke rigtig fanger. Jeg vil gerne give dem mulighed for at tilegne sig de nøglebegreber, som er blevet vigtige for mig gennem de mange år, jeg har studeret Bibelen.

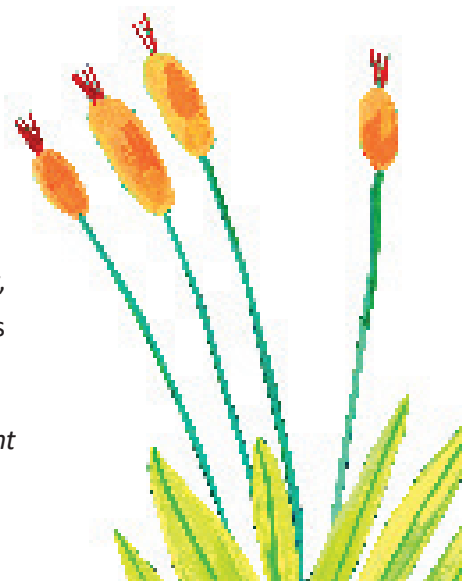
I årenes løb er jeg blevet opmærksom på, at mange kristne er af den opfattelse, at Bibelens fortælling kun handler om Jesus, og at takket være ham kan vi komme i himlen, når vi dør. Men når du læser i Det gamle Testamente, vil du opdage, at du står med en masse historier, som måske nok har lidt moralsk at lære os, men så heller ikke mere. Det ender med, at det meste af Bibelen bliver en slags kristen version af Æsops fabler. Problemet med den tilgang er, at man misser den fulde historie om Gud, som alle de små historier understøtter: Hele beretningen om, hvordan Gud ønsker at komme til vores verden og være hos os – hans menneske-skabninger. Det er den historie, Bibelen fortæller fra 1. Mosebog og frem – selvfølgelig med fokus på Jesus, Ordet der blev kød, og hans frelsende død og opstandelse.

Jeg tænker særligt på, hvordan Gud først var sammen med sit folk i tabernaklet i ørkenen og i templet i Jerusalem. Derefter kom han og levede blandt os i Jesus og ved Helligånden. Og engang til sidst – som det formuleres i de skønne ord til slut i Bibelen – “bor Gud hos menneskene, og han vil være sammen med dem” (Johannes' Åbenbaring 21,3). Disse tre er alle afgørende elementer i den store historie, som må fortælles igen og igen. Jeg var opsat på at finde måder, hvor jeg både kunne fortælle med ord og i billeder. Jeg håber, at du og dine børn eller børnebørn, niecer og nevøer og alle, som læser denne bog, vil have fornøjelse af de 140 historier, som er samlet her. Jeg håber også, at du vil finde det spændende at udforske de mange forbindelser, der er mellem historierne og den måde, de tilsammen udgør én stor historie om Guds længsel efter at have jorden som sit hjem for til sidst at samle himmel og jord.

Tom Wright

Første del

Guds historier i Det gamle Testamente

Gud skaber verden

I begyndelsen skabte Gud himmel og jord. Guds ånd bevægede sig over de mørke, livløse vande, der omgav jorden. Gud talte, og på hans ord begyndte et blændende, hvidt lys at fortrænge mørket. Så talte Gud til vandene. Noget af vandet blev til hav, og noget blev til skyer på himlen. Gud talte igen, og landområder begyndte at rejse sig op fra havet: enorme kontinenter og små øer, bjerge, bakker og dale. Så dækkede Gud landjorden med planter: træer, buske, græs, urter og blomster, der lyste af skønhed.

Derefter sørgede Gud for, at de varme solstråler kunne skinne ned gennem skyerne. Solen oplyste jorden om dagen, og om natten blev himlen oplyst af jordens måne og millioner af stjerner.

Så besluttede Gud at forme skabninger, der levede og åndede. Først formede han de skabninger, som lever i vand: glatte dyr, som svømmer, dykker, glimter og piler afsted. Så formede han de skabninger, som flyver i luften: fjerklædte dyr, som svæver, basker, kvidrer og kagler. Så formede Gud de skabninger, der lever på jorden: pelsede dyr, som løber, springer, pipper og brøler. Gud formede også de små skabninger, som kravler, vimser, svirrer og summer.

Gud så på alt det, der nu var i verden, og det var alt sammen godt. Men Gud vidste, der var behov for mere. Der måtte være nogen, der kunne tage sig af alle planterne og dyrene. Så til sidst skabte Gud mennesker. De lignede ham selv. "Bliv nu en stor familie," sagde Gud. "Tag jer af min verden!"

Gud så det hele. Det var rigtig godt. Arbejdet var færdigt. Gud slog sig ned i den verden, han havde skabt. Han følte sig hjemme.

Andre historier,
der siger noget om dette

Løftet om
en ny verden
s. 132

Hvor står det
i Bibelen?

Første Mosebog
kapitel 1

Edens Have

Da Gud skabte verden, besluttede han at anlægge en have. Den blev kaldt Edens Have. Fra haven udgik en flod, der delte sig i fire store floder, som vandede jorden. Gud bad det første menneske om at tage sig af haven. Det var den smukkeste have, du kan forestille dig. Det var sådan, Gud ønskede, hele verden skulle være.

I haven voksede alle mulige slags træer, og to af dem skilte sig ud. Det ene blev kaldt 'Livets træ'. Hvis nogen spiste af det træes frugter, ville de leve evigt. Det andet træ blev kaldt 'Træet til indsigt om godt og ondt'. Gud sagde til manden, at han ikke måtte spise frugt fra det træ. At plukke frugt fra det træ og spise det var at gå imod Gud, og det ville medføre døden.

Gud viste manden alle de dyr, han havde formet. Manden gav dem navne. Men ingen af dyrene var helt ligesom ham selv, så han følte sig ensom. Så, engang manden lå og sov dybt, tog Gud en del af ham, og ud af det skabte han en partner til ham.

Da manden vågnede, kunne han ikke tro sine egne øjne! Nu havde han en ven, der var ligesom ham selv: én han kunne elske, én han kunne dele sit liv med, én der kunne hjælpe ham med at passe på Guds have. Manden kaldte sin partner 'kvinde'.

Manden og kvinden var nøgne, men det gjorde ikke noget. De havde ikke noget at skjule for Gud.

Hvor står det i Bibelen?

Første Mosebog kapitel 2

Andre historier, der siger noget om dette

En ny himmel,
en ny jord
s. 280

Hvad er et menneske?

Dette digt står i Salmernes Bog. Digteren lovsynger og takker Gud, fordi han har skabt verden og hjælper mennesker med at tage sig af den.

Se, vor Gud er stor og mægtig!
Skaberværket priser ham.
Småbørn synger glade sange,
fjender må gå bort i skam.

Stjerner og planeter ser vi
og må ofte spørg' os selv:
Hvad gør mennesket til noget,
som Gud ser som helt specielt?

Vi er små, slet ikke engle,
men Gud ønsker, at vi må
hjælpe ham, så alt det skabte
kan bli' værnet og bestå.

Får og okser, fisk og fugle,
hver en skabning, stort og småt
må vi med forstand behandle,
så de alle trives godt.

Se, vor Gud er stor og mægtig!
Skaberværket priser ham.
Til hans ære hele jorden
synger lovsang dagen lang!

Andre historier,
der siger noget om dette

Jesus, den nye
begyndelse
s. 282

Hvor står det
i Bibelen?

Salme 8

Verden kører af sporet

I Guds have levede dyr af alle mulige slags. En dag krøb en snu slange hen til kvinden og stillede hende et spørgsmål: "Sagde Gud virkelig, at I ikke må spise frugten fra 'Træet til indsigt om godt og ondt'? Hvorfor skulle han sige det? Kan det skyldes, at Gud ved, at hvis I gør det, bliver I lige så kloge som ham?"

Kvinden så på træet og tænkte, at det kunne være rart at være klog. Så hun rakte ud og plukkede en frugt. Den smagte virkelig godt! Så lod hun også sin mand smage frugten, og pludselig vidste de begge, at der var noget galt. De så på hinanden og blev helt generte. Hurtigt dækkede de sig til med blade og gemte sig bag nogle buske.

Den aften besøgte Gud haven, som han plejede.

"Hvorfor gemmer I jer?" spurgte han.

"Fordi vi er nøgne," svarede manden.

"Hvordan ved du det?" spurgte Gud. "Har du spist frugt fra træet?"

Manden pegede på kvinden. "Det er hendes skyld," sagde han.

Kvinden rystede på hovedet og protesterede. "Nej, det er slangens skyld."

Det var Guds ønske, at manden og kvinden stolede på ham. Så det bedrøvede ham, at de havde lyttet til den snu slange. Det bedrøvede ham også, at de skød skylden på hinanden. Så Gud måtte med tungt hjerte fortælle dem, hvad der skulle ske. Manden og kvinden måtte forlade haven. Fra nu af ville de være fordrevne – mennesker, som ikke kan leve dér, hvor de egentlig hører hjemme. Livet ville blive hårdt, og verden ville være farlig for dem.

Gud havde også noget at sige til slangen. Den ville blive den mest ringeagtede af alle dyr, og en dag ville der blive født et særligt barn, som ville bekæmpe slangen. Barnet ville vinde kampen og genoprette alt det, der var gået galt.

Andre historier,
der siger noget om dette

Fordrevet!
s. 112

**Jesus går ud
i ørkenen**
s. 150

Hvor står det
i Bibelen?

Første Mosebog
kapitel 3

Kain og Abel

Den mand, Gud havde skabt, fik navnet Adam, og kvinden fik navnet Eva. De var kede af at skulle forlade Edens Have, men de fandt dog også skønhed og underfulde ting i verden udenfor. De fandt sig til sidst et sted, hvor de kunne slå sig ned og begynde en familie. Eva fødte to sønner: Kain og Abel. Da de var blevet voksne, blev Abel fårehyrde, mens Kain arbejdede som landmand.

De levede og arbejdede sammen som brødre i mange år, men så en dag skete der noget forfærdeligt. De to brødre ønskede at give noget godt til Gud. Kain gav ham noget af det, han havde høstet fra sine marker, men Abel gav de bedste af sine dyr. Gud tog glad imod Abels gave, men ikke Kains. Det gjorde Kain meget vred.

“Hvorfor er du vred?” spurgte Gud. “Pas på! Noget ondt ligger og lurker på dig. Det vil have fat i dig.” Men Kain lyttede ikke til Gud. Han lod i stedet for sin vrede vokse indeni, indtil den en skummel og skrækkelig dag var blevet så stærk, at han i et anfald af raseri slog sin bror ihjel.

“Hvor er din bror Abel?” spurgte Gud.

Kain så ængstelig og skamfuld ud. “Hvor skulle jeg vide det fra?” sagde han. “Forventer du, at jeg holder øje med min bror?”

Men Gud vidste, hvad der var sket. Han sagde til Kain, at jorden fra nu af ville være hans fjende. Han kunne ikke blive i Guds nærvær. Så han stak af og løb langt væk fra Gud. Kain slog sig ned i landet Nod, som lå øst for Eden. Der giftede han sig, fik børn og byggede en hel by. Nogle af Kains børn blev musikere. Andre lavede ting af metal.

Adam og Eva var meget kede af at miste Abel. De sørgede over ham i lang tid, men så fik de endnu en søn, som de kaldte Set.

Hvor står det
i Bibelen?

Første Mosebog
kapitel 4

Noa og den store oversvømmelse

Tiden gik, og der blev født flere og flere mennesker. Efter mange år var jorden fyldt med folk. Men de var ligeglade med Gud. I stedet for at holde af Gud vendte de sig væk fra ham, og de var selviske, lede og onde mod hinanden. Gud fortrød, at han havde skabt dem. Så han besluttede at begynde på en frisk.

Der var dog én, der holdt meget af Gud. Hans navn var Noa. Gud bad Noa og hans familie om at bygge en kæmpe stor båd. Når båden var færdig, skulle de finde et par af alle slags dyr – en han og en hun – og tage dem ombord. Sikke en opgave! Det krævede hårdt arbejde at bygge så stor en båd, og da den var færdig, tog det virkelig lang tid at få dyrene ombord. Men til sidst var alle indenfor.

Så begyndte det at regne. Det regnede og regnede uden stop i fyrre dage og fyrre nætter, indtil hele jorden var dækket af vand. Alle druknede undtagen Noa og hans familie og de dyr, der var i sikkerhed på den store båd.

Da regnen holdt op, tørrede Gud vandet væk med vinden. Men båden flød stadig, og Noa ville finde ud af, hvornår de kunne komme på land igen. Derfor lod han en ravn flyve afsted mod himlen. Han ville se, hvad den kunne finde. Ravenen fløj bare frem og tilbage. Så lod Noa en due flyve. Afsted fløj den, men den bragte ikke noget med tilbage. Han sendte den afsted igen, og denne gang kom den tilbage med et friskt olivenblad i næbbet. "Det er godt," sagde Noa, "det betyder, at jorden er ved at live op igen!" Noa lod endnu en gang duen flyve ud, og nu vendte den ikke tilbage.

Til sidst tørrede vandet helt væk. Noa, hans familie og alle dyrene gik ud af båden og trådte ind i en helt ny og lys verden. De takkede alle Gud, og Gud lovede, at han aldrig igen ville oversvømme jorden.

Som et tegn på sit løfte satte Gud en regnbue på himlen.

Hvor står det
i Bibelen?

Første Mosebog
kapitel 6-8

